

føjning; i Anmærkningerne til § 5. Der anføres nemlig, der den meget væsentlige Indskrænkning heri, at Straffedomme kun kunne eksekveres af Politiet, forsaavidt der ikke er Spørgsmaal om Eksekution i Guds. Det skulde altsaa kun være paa Personer, at Politimesteren skulde eksekvere Straffedomme, men til en saadan Indskrænkning forekommer der mig ikke at være nogen Anledning, thi dersom denne Regel skulde følges, maatte man jo i mange Tilfælde, for at faae en Straffedom eksekveret, først henvende sig til Kongens Foged eller til Dommeren, der saa skulde gaae hen til den Domsældte for at spørge, om der er Guds til Fuldbyrkelse, og naar det da viser sig, at der intet er, skal Politimesteren eksekvere Dommen paa Personen. Denne Bestemmelse i Anmærkningerne synes mig saaledes ikke at stemme med den almindelige Regel, der staaer i § 5. Hidtil har Fuldbyrkelsen af Straffedomme været betragtet som andre Fogedforretninger; ved dette Lovsteb kommer man hen paa, at de efter vor Lovgivning ogsaa kunne betragtes som Øvrighedshandlinger, og det forekommer mig nu, at dersom man ikke vil holde sig til den sædvanmæssige Forestilling, som ganske vist opstiller Fogedforretninger som Rets handlinger, vil der i og for sig ikke være Noget i Veien for i det Hele at ansee Fogedforretninger for at være Øvrighedshandlinger. I § 5 er der tilføjet en anden Bestemmelse, som afhjælper en betydelig og følelig Mangel. Det er nemlig der paalagt Politimesteren at fuldbyrde saadanne Kjendelser af Fogden, som Vedkommende modsætter sig at opfylde, navnlig ved fysisk Magt. Her maatte man ved Ændring kunne faae Bestemmelsen indrettet saaledes, at det blev Politimesterens ubetingede Pligt at anholde Gjældsarrestanter, der unddrage sig Fuldbyrkelsen af Fogeddekreter. Det er en stor Mangel ved Retspleien, at man, naar Fogden har affaagt et Arrestdekret over en Mand, ikke er istand til at faae ham i Arrest, medmindre han selv gaaer derhen; hvis han modsætter sig, unddrager sig Arrestdekretets Opfyldelse, har man ingen Autoritet, der er pligtig til at fuldbyrde Dekretet. Undertiden kan man bevæge Politimesteren dertil; men det er Noget, der afhænger af hans eget Skjøn.

Med Hensyn til § 7 forekommer det mig rigtigt, som det er bemærket af en anden Taler, at Aftens-Varfel er et altfor kort Varfel efter de nuværende Krebses Omfang. Jeg skal ogsaa her med Hensyn til § 7 bemærke, at naar en Mand indstævnes til at møde for en Politimester, bør i Indkaldelsen opgives Gjenstanden for samme, saaledes som det nu udtrykkelig er fastsat for Indkaldelse til den nye Politiret i Kjøbenhavn. Jeg seer ikke, at der kan være nogen Fare ved at lade en Mand vide, hvorom han skal adspørges, naar han kommer for Politimesteren. — Jeg skal hertil blot sige, at det forekommer mig særdeles rigtigt, at Politimestrene kunne antages, uden at de have underkastet sig nogen bestemt Examen. Vel seer jeg, at det er dem paalagt at optræde som offentlige Anklagere; men naar man vil paalægge dem dette Hverv, maa man med Hensyn til de enkelte Personer forvisse sig om, at de have en saadan Dannelse, at de ere i Stand dertil; den kan meget vel naaes, uden at man har Bevistet derfor fra Examenbordet.

Sjæbning: Hvergang vi staae ligeoverfor et Lovforslag, der forudsætter nye Paalæg især paa Kommunerne, maae vi strax erkjende den uheldige Veie, ad hvilken vor hele Udviklingsrække er gaaet. Havde vi idetmindste været færdige med saameget af den kommunale Udvikling, at det var afgjort, at Bestatningsgjenstanden for Kommunen — jeg mener den store Kommune. — ikke skulde være Hartkornet alene, men tillige Formue og Leilighed, saa havde vi her været frie for den ene af de Banskkeligheder, der foreligge, og som efter min Mening, ikke kan fjernes ved en Lov som denne, men maa løses særskilt. Man er atter i denne Lov kommen til at betyngte Hartkornet, fordi man ikke har nogen anden Bestatningsnorm for de større Kommuner. — Den anden Banskkelighed, der her fremstiller sig, er den, at man ikke har skrevet Loven med det Hensyn for Die, at man, naar man udsondrer Politiet fra Retsvæsenet, skulde faae det meest hensigtsmæssige og det bedst ordnede Politi paa Landet, men man har strax tænkt sig ind i, hvorledes dette Politi paa en vis fideordnet Maade kunde benyttes for Anklage-